

ført, og under Omtalen i Pressen af disse har man samlet sig om et enkelt Navn, om en af Nationalbankdirektørerne, men, saa vidt jeg ved, har denne Mand hidtil udtrykkelig vægret sig ved at indtræde som Direktør i Landmandsbanken.

Det ærede Medlem (Bramsnæs) sagde tilsidst, at han gav ikke meget for mine eventuelle Tilsagn om at ændre Bankloven, derfor vilde han heller ikke spørge mig derom. Jeg behøvede altsaa i og for sig ikke at omtale denne Sag og svare paa et Spørgsmaal, som ikke er stillet til mig; men det blev stillet til mig i Folketinget, og jeg udtalte dér, at jeg ganske vist oprindelig havde tænkt ikke at foreslaa Ændringer i Bankloven, forinden man havde haft nærmere Lejlighed til at se, hvordan den virkede, da den kun har været i Kraft i 2 Aar, men at jeg paa Baggrund af de Begivenheder, som de sidste Dage har oprullet for os, meget vel kunde tænke mig at tage dette Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse og komme med et Forslag til Rigsdagen om de Ændringer, som jeg kunde tænke mig nødvendige.

Naar det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) til at begynde med omtalte den Udtalelse i Folketingets Udvalgsbetænkning, at man fra Udvalgets Side havde opfattet det som en Forudsætning, at ingen af den gamle Direktion's Medlemmer kunde gaa over i en ledende Stilling i den omorganiserede Bank, saa ser jeg nok, og det er undgaaet min Opmærksomhed, at dette i den foreliggende Affattelse maaske kunde fortolkes derhen, at heller ikke den nye Direktør, Ernst Meyer, kunde gaa over i den omorganiserede Bank. Jeg tror dog ikke, det har været Meningens at forhindre ham deri. Naar man har sagt „den gamle Direktion“, har jeg forstaaet det saaledes, at der dermed mentes den Direktion, som sad i Landmandsbanken indtil 9. Juli i Aar. I alt Fald ved jeg, at dette udtrykkelig er nævnt af et af Udvalgets Medlemmer; jeg havde ogsaa ventet, at det vilde staa i Udvalgsbetænkningen, og er ikke ganske klar over, hvorfor det ikke er kommet ind i Betænkningen. Jeg tror i hvert Fald, at det var Meningens. For øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg anser det ikke for rigtigt at beskæftige sig for meget med dette Personspørgsmaal, thi jeg synes, at naar der staar i Loven, at det er Bankraadet, der vælger Direktionen, og naar dette Bankraad sammensættes paa den

Maade, at Regeringen udnævner Fler-tallet deraf, kan man ganske trygt opsætte dette Spørgsmaal, indtil Bankraadet faar Lejlighed til at tage Stilling til det.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds kom endvidere ind paa Communiqué'et og omtalte de to sidestillede Sætninger, hvor der i den ene Sætning tales om Bankens Vurdering og i den anden Sætning om en af Bankinspektøren foretagen Opgørelse, og det ærede Medlem mente, at dette var gjort med Villie, for at man — ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem mente det saa stærkt, som det lød — skulde lade Offentligheden forstaa, at denne Vurdering var Bankinspektørens. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorfor man overhovedet havde nævnt Bankinspektørens Opgørelse i Communiqué'et. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal her. Jeg ved meget godt og har hørt det gentagne Gange i disse Dage, at det bliver sagt, at Communiqué'et var vildledende og urigtigt. Det kan jeg nu ikke erkende, men jeg kan erkende saa meget — og det er menneskeligt —, at naar man en Nat eller to har siddet og syslet med en stor Sag og som Resultat af disse Forhandlinger skriver Communiqué, har man maaske ikke rigtig Øje for, hvordan dette kan læses af Folk, som har staaet helt udenfor Forhandlingerne. Jeg ved ogsaa, at det har givet Anledning til Misforstaaelse. Men paa dette Punkt er jeg ganske klar over, at man har sat den nævnte Sætning ind i Communiqué'et af den bestemte Grund, at Folk paa det Tidspunkt var vidende om, at Bankinspektøren var i Gang med en Undersøgelse. Vi havde ganske vist bestræbt os for at gøre denne Undersøgelse saa hemmelig som muligt, for at Bankens Kunder ikke skulde gribes af Panik; men det var ikke lykkedes. Om Lørdagen var Rygterne derom allerede ude — det blev meddelt mig af Banken selv —, derfor var det efter min Mening nødvendigt at nævne, at der havde været foretaget en Undersøgelse af Bankinspektøren, og i anden Forbindelse tror jeg ikke, man skal sætte denne Omtale af Bankinspektørens Undersøgelse.

Det ærede Medlem talte saa om, at hvad man end kunde sige om Communiqué'et, saa troede han ikke, at det havde gjort saa stor en Skade, fordi Børsjobberne gik i Baissen. Jeg vil antage, at det ærede Medlem her ved Børsjobberne har tænkt paa Vekselerere, der staar udenfor de noteringsberettigede Vekselereres Kreds;